Lietas Nr. 11520082111
Lietas arhīva Nr. SKK-0543-13

LĒMUMS

Rīgā 2013.gada 23.septembrī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts šādā sastāvā:

senators referents A.Freibergs,

senators V.Čiževskis,

senators P.Opincāns

izskatīja lietu rakstveida procesā sakarā ar apsūdzētā J.Z. kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 5.jūnija lēmumu un

k o n s t a t ē j a

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 18.februāra spriedumu

J.Z., personas kods /personas kods/,

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu 9 mēnešiem un policijas kontrole uz 2 gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 18.februāra spriedumu J.Z.atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas par to, ka viņš vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties narkotisko vielu ietekmē.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos.

„2011.gada 29.oktobrī ap plkst. 19^{30} J.Z., pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.2.punkta un 39.4.punkta prasības, atrodoties narkotisko vielu ietekmē, bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, vadīja SIA „Swedbank Līzings" piederošo automašīnu BMW 735 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, brauca ar to Rīgā pa Rušonu ielu no Salaspils ielas puses Prūšu ielas virzienā."

Pirmās instances tiesā lieta iztiesāta, neizdarot pierādījumu pārbaudi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantā noteikto.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 5.jūnija lēmumu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 18.februāra spriedums atstāts negrozīts.

Par šo lēmumu kasācijas sūdzību un tās papildinājumus iesniedza apsūdzētais J.Z., kurš lūdz atcelt apelācijas instances tiesas lēmumu daļā par sodu.

Kasācijas sūdzībā un tās papildinājumos norādīts, ka tiesa nav ievērojusi 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā" un tā pārejas noteikumus.

Apsūdzētā ieskatā, apelācijas instances tiesa pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 124.panta otro daļu, kā arī 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punktu.

Apsūdzētais J.Z. uzskata, ka tiesa kļūdaini piemērojusi viņam, J.Z., papildsodu un līdz ar to pieļauts materiālo tiesību normu pārkāpums. Arī šī iemesla dēļ apelācijas instances tiesas lēmums ir atceļams un lieta ir nosūtāma jaunai izskatīšanai.

Pirmās instances tiesa un apelācijas instances tiesa, piemērojot papildsodu, nav motivējusi, kāpēc tiek piemērots tā maksimālais termiņš – pieci gadi. Tādējādi tiesa pieļāvusi Krimināllikuma Vispārīgās daļas normu pārkāpumu. Kasācijas sūdzības autora ieskatā, papildsods nevar būt vairākas reizes bargāks par pamatsodu un tā piemērošanas pamatojums nevar krasi atšķirties.

Turklāt viņam, J.Z., nodarījuma izdarīšanas brīdī nebija transportlīdzekļa vadīšanas tiesības.

Apsūdzētais J.Z. norāda, ka 2012.gada 9.februāra protokolā par noslēguma pieteikumu un informācijas sniegšanu viņš lūdzis izskatīt lietu bez pierādījumu pārbaudes. Tam piekritis arī pirmās instances tiesā. Šādam lietas izskatīšanas veidam piekritis, jo prokurors J.Ievītis viņu, J.Z., apzināti maldinājis un apsolījis, ka tiesas piespriestais sods par viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu būs piespiedu darbs.

Augstākās tiesas Senāts atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 5.jūnija lēmums atceļams daļā par apsūdzētajam J.Z. noteikto sodu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, daļā par J.Z. noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu. Atceltajās daļās lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā, pārējā daļā lēmums atstājams negrozīts.

2013.gada 1.aprīlī stājās spēkā 2012.gada 13.decembra likums „Grozījumi Krimināllikumā", ar kuru grozīts tostarp arī Krimināllikuma 38.pants un Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcija.

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā spēkā esošajā redakcijā ir paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, nekā līdz Krimināllikuma grozījumiem – īslaicīga brīvības atņemšana.

Saskaņā ar 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 6.punktu, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Senāts atzīst, ka Rīgas apgabaltiesa, atstājot negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu daļā par J.Z. noteikto sodu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, nav ievērojusi minētos likuma grozījumus un pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 574.panta 1.punktā norādīto Krimināllikuma pārkāpumu.

Senāta ieskatā, apelācijas instances tiesa, iztiesājot krimināllietu pārējā daļā, nav pieļāvusi apsūdzētā J.Z. kasācijas sūdzībā norādītos likuma pārkāpumus, un kasācijas sūdzībā nav izklāstīti tādi argumenti, kas varētu būt par pamatu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanai vai grozīšanai pārējā daļā.

Kasācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētā J.Z. kasācijas sūdzība noraidāma daļā. Pretēji kasācijas sūdzībā izteiktajam apgalvojumam, Senāts nekonstatē Kriminālprocesa likuma 124.panta otrās daļas pārkāpumu apelācijas instances tiesā, kā arī šā likuma 499.panta pārkāpumu pirmās instances tiesā.

Pirmās instances tiesa un apelācijas instances tiesa pamatoti konstatējušas J.Z. darbībās visas nepieciešamās un obligātās Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

Kasācijas sūdzībā kļūdaini norādīts, ka apelācijas instances tiesai konkrētajā lietā bija jāpiemēro 2012.gada 13.janvāra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punkts, kā arī bez pamatojuma norādīts uz Krimināllikuma Vispārīgās daļas normu pārkāpumu, nosakot papildsodu – transportlīdzekļa tiesību atņemšanu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajai un trešajai daļai kasācijas instances tiesa faktiskos lietas apstākļus neskaidro, pierādījumus lietā, kā arī sodu ietekmējošos apstākļus no jauna neizvērtē.

Senāts atzīst, ka J.Z. noteiktie drošības līdzekļi šajā lietā atceļami, jo J.Z. apcietināts citā lietā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 585., 587. pantu, Augstākās tiesas Senāts

nolēma

Atcelt Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 5.jūnija lēmumu daļā par J.Z. noteikto sodu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, daļā par J.Z. noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu. Atceltajās daļās lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā, pārējā daļā lēmumu atstāt negrozītu.

Atcelt J.Z. piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanos noteiktā dzīvesvietā un aizliegumu izbraukt no valsts.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senators referents	A.Freibergs
senators	V.Čiževskis
senators	P.Opincāns